



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. října 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Zámečníka a přísedících Jany Felkové a Pavla Dolníčka,

takto:

- 1. V.V.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, jednatel společnosti XXXXX,
- 2. F.R.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů,
- 3. L.K.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, předseda představenstva společnosti XXXXX, adresa pro doručování XXXXX

jsou vinni, že

obžalovaný V.V. jako jednatel společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, v souvislosti s řízením o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích u Energetického regulačního úřadu, Masarykovo nám 5, 586 01 Jihlava, dne 8.9.2010 podal prostřednictvím V.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX u tohoto úřadu žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnickou osobu XXXXX ve vztahu k fotovoltaické elektrárně Pacov o výkonu 1,926 MWp a s vědomím, že budou v licenčním řízení vedeném u tohoto úřadu použity k navození zdání, že výroba splňuje veškeré podmínky pro udělení licence, vyžadované na základě ustanovení § 5 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona a rovněž také vyhláškou č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo, zajistil vypracování a předložení obsahově nepravdivých dokumentů, které měly dokladovat úplné dokončení díla a jeho způsobilost k bezpečnému provozu, konkrétně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

- a) nepravdivou výchozí revizní zprávu č.: 61/2010 z 6. září 2010, kterou vyhotovil obžalovaný **F.R.** jako revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů ev. č.: 5754/9/09/R-EZ-E1/B a do které uvedl údaje o instalovaném výkonu 1926,48 kWp a počtu instalovaných panelů REC 230 Poly: 8376 ks, a vyslovil celkový posudek: Elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu, přičemž věděl, že k datu 6. 9. 2010 na fotovoltaické elektrárně výše uvedený počet fotovoltaických panelů nebyl nainstalován a výrobní byla v procesu výstavby a fotovoltaické panely byly teprve instalovány, a tedy ani instalovaný výkon neodpovídal 1926,48 kWp, když mj. ke dni 7. 10. 2010 bylo na výrobně osazeno pouze 6775 ks FV panelů REC 230 PE z celkového množství 8376 ks panelů; přičemž věděl, že jím vyhotovená nepravdivá zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení nemůže osvědčovat schopnost zařízení bezpečného provozu výrobní k distribuční síti elektrické energie a k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie,
- b) protokol o předání stavby ze dne 7. 9. 2010 mezi společnostmi XXXXX, jako předávajícím a společností XXXXX jako přejímajícím, který obžalovaný **L.K.** jako předseda představenstva společnosti XXXXX v blíže neurčenou dobu a na blíže neurčeném místě opatřil razítkem společnosti XXXXX a potvrdil svým podpisem, a dle kterého zhotovitel XXXXX předává a objednatel společnost XXXXX, přejímá po dokončení zakázku „Montáž a dodávka FVE Pacov v rozsahu: zapojení FVE panelů + dodávka a montáž technologie střídačovny, ačkoliv podstatná část elektroinstalace v tuto dobu nebyla na výrobní instalována, když mj. ke dni 7. 10. 2010 bylo přímo na výrobně osazeno pouze 6775 ks FV panelů REC 230 PE z celkového projektem předepsaného množství 8376 ks panelů, přičemž obžalovaný L.K. věděl, že jím podepsaný nepravdivý předávací protokol nemůže osvědčovat ani schopnost zařízení bezpečného provozu a že bude předložen příslušnému stavebnímu úřadu jako podklad pro vydání rozhodnutí povolujícího užívání stavby a použit bude také v řízení před Energetickým regulačním úřadem jako podklad k vydání licence na výrobu elektřiny a bude podkladem připojení výrobní k distribuční síti elektrické energie a k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie;

kdy tímto jednáním obžalovaný V.V. za pomoci obžalovaných F.R. a L.K. uvedl v omyl pracovníky Energetického regulačního úřadu J.N. a L.P., neboť předmětná fotovoltaická elektrárna nebyla do stavu deklarovaného v těchto dokumentech dostavěna a nebylo řádně ověřeno a osvědčeno, že je schopna bezpečného provozu, když součástí obvodu výrobní nebylo značné množství fotovoltaických panelů a další elektroinstalace, když ještě ke dni 7. 10. 2010 bylo na výrobně osazeno pouze 6775 ks FV panelů REC 230 PE z celkového množství 8376 ks FV panelů;

Na základě těchto dokumentů Energetický regulační úřad dne 6. 10. 2010 ohledně této výrobní pod č. j. 11826-7/2010-ERU vydal Rozhodnutí o udělení licence číslo 111016836 pro držitele společnost XXXXX které nabylo právní moci dne 7. 10. 2010, ačkoli pro vydání licence nebyly splněny zákonné předpoklady, když také v okamžiku vydání rozhodnutí o udělení licence obžalovaný V.V. nadále udržoval v omylu Energetický regulační úřad s cílem získat neoprávněný prospěch pro společnost XXXXX na základě neoprávněně získaného rozhodnutí o udělení licence a provedení prvního paralelního připojení ještě v roce 2010 v souvislosti se vznikem neoprávněného nároku společnosti XXXXX na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu ve výši 12 150 Kč/MWh, který následně postupně vzrostl až na částku 13 966 Kč/MWh pro rok 2017, přičemž věděl, že výše uvedené nepravdivé dokumenty budou též nezbytným předpokladem uzavření smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy ze dne 17. 12. 2010 uzavřené mezi společnostmi XXXXX a E.ON Distribuce a.s., kterou za společnost XXXXX obžalovaný V.V. také podepsal, jakož i následné fakturace částek výkupní ceny za dodávky elektrické energie distribuční společnosti, kdy na podkladě této

fakturace byla způsobena společností E.ON Distribuce a.s. a E.ON Energie a.s. za období od prosince 2010 do ledna 2017 škoda ve výši 137 226 021 Kč,

z toho

- společnosti E.ON Energie, a.s., IČ: 260 78 201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, za období prosince roku 2010 ve výši 684 052 Kč,

- společnosti E.ON Distribuce, a.s., IČ: 280 85 400, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve výši 43 342 433 Kč,

- společnosti E.ON Energie, a.s., za období od 1. 1. 2013 do 31. 1. 2017 ve výši 93 199 536 Kč,

příčemž společnosti E.ON Distribuce, a.s., IČ: 280 85 400, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice vyplacená garantovaná cena byla zpětně refinancována jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky; když vzhledem k nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného společnost E. ON Energie, a.s., IČ: 260 78 201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice,

příčemž v období únor 2017 – prosinec 2030, což je garantovaná doba podpory výroby elektřiny z fotovoltaických zdrojů by se společnost XXXXX neoprávněně obohatila o částku nejméně 362 720 365 Kč, čehož chtěl obžalovaný V.V. svým jednáním dosáhnout,

tedy

V.V.

jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, k obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

F.R.

opatřením prostředků úmyslně umožnil a usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, k zamlčení podstatných skutečností, k obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

L.K.

opatřením prostředků úmyslně umožnil a usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, k zamlčení podstatných skutečností, k obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

Tím spáchali

V.V.

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonáný a zčásti nedokonáný, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

F.R.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvláště závažnému zločinu podvod podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonanému a zčásti nedokonanému, ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

L.K.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvláště závažnému zločinu podvod podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonanému a zčásti nedokonanému, ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se**1. obžalovaný V.V.**

podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) let.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 500 denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí **2 000 Kč.**

2. obžalovaný F.R.

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika na dobu **5 (pěti) let.**

3. obžalovaný L.K.

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 250 denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí **2 000 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené České republice – Ministerstvu průmyslu a obchodu se sídlem Praha 1, Na Františku 32 IČ: 47609109, škodu ve výši 137 226 021 Kč.

Podle § 229 odst. 2 se poškozená Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená OTE, a.s., se sídlem Sokolovská 192/79, Praha 8, IČ: 26463318 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Oproti podané obžalobě soud poněkud zestručnil skutkový děj a zároveň upravil výši škody, když škoda, kterou obžalovaní hodlali způsobit, tj. škoda ve stádiu pokusu, byla snížena. K závěrům soud dospěl na základě svědeckých výpovědí a na základě listinných důkazů.
2. **Obžalovaný V.V.** popřel spáchání trestného činu. Uvedl, že se žádné trestné činnosti nedopustil, vypracování revizní zprávy nezadával, s Energetickým regulačním úřadem (dále jen ERÚ) nekomunikoval, a veškeré dokumenty pro to zajišťovala svědkyně V.K., která byla zaměstnankyní pana H., druhého společníka společnosti. Pan H. měl na starosti komunikaci s bankou, podepisování financí, komunikaci s generálním dodavatelem, tzn. se společností XXXXX, a paní K. měla na starosti komunikaci s ERÚ, komunikaci se stavebním úřadem, a obžalovaný měl na starosti pouze zajištění kovových konstrukcí a osazení hliníkových profilů na elektrárnu. Sám obžalovaný s ERÚ nikdy nekomunikoval, žádné písemnosti nepředkládal. Žadatelem o licenci byla společnost XXXXX, kde obžalovaný společně se svědkem H. působil jako jednatel, oba měli stejná rozhodovací i podepisovací práva. Společnost XXXXX měla elektrárnu provozovat pro společnost XXXXX, a po patnácti letech by přešel vlastnický vztah na společnost XXXXX. Společnost, která elektrárnu stavěla, byla XXXXX, byla generálním dodavatelem. Se záměrem výstavby fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) přišel svědek H., neboť obžalovaný měl pozemek v Pacově, a svědek za ním přišel, že by bylo možné tam postavit FVE a on, že by zajistil financování. Výstavbu od A až do Z měla na starosti společnost XXXXX, jednalo se o stavbu na klíč. Za společnost XXXXX jednal spoluobžalovaný K. a s ním jednal svědek H.. Pokud jde o termín dokončení elektrárny, tak bylo obžalovanému jasné, a bylo to i požadováno, aby byla elektrárna dostavěna do konce roku 2010. Projednání s ERÚ byla zmocněna paní K., tu pověřoval svědek H.. Obžalovaný byl rovněž přítomen nějakým jednáním, poradám, ale paní K. byla zaměstnancem pana H.. Předmětnou revizní zprávu obžalovaný neviděl, ani se o ni nezajímal. O tom, co je potřeba pro zprovoznění elektrárny se svědek postupně dozvídal od paní K.. K předání stavby došlo někdy v září či říjnu, k prvnímu paralelnímu připojení pak došlo v prosinci roku 2010. Elektrárna tak, aby mohla dodávat proud do sítě, byla dokončena v říjnu či listopadu, k prvnímu paralelnímu připojení došlo až v prosinci, neboť byla podána žádost na E.ON a čekalo se, až budou moci elektrárnu připojit. Obžalovaný připustil, že v září nebylo ještě 19 % panelů nainstalováno, ale dle něj to nemá žádný vliv na to, jestli je elektrárna funkční nebo ne, pouze by prostě měla menší výkon, a on jako provozovatel elektrárny by dostal jenom méně zapláceno, čili je to problém provozovatele, a na licenci a na provoz jako takový to nemá vliv. Kdo rozhodl o tom, že se podá žádost o licenci před tím, než byla elektrárna dostavěna, si obžalovaný nevybavuje, vyplynulo to na základě komunikace se svědkyní K.. Pokud se týká

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

předmětné revizní zprávy, tu obžalovaný viděl až v průběhu trestního řízení. Obžalovaný byl odpovědnou osobou za provoz elektrárny. Samotná elektrárna začala do sítě dodávat elektřinu v prosinci roku 2010. Obžalovaný dále uvedl, že se o výstavbu elektrárny prakticky nezajímal až do prvního paralelního připojení, kdy se stal odpovědnou osobou. Připouští sice, že podepsal žádosti o udělení licence, podepsal např. protokol o předání stavby, ten potřeboval jako zodpovědná osoba. Přestože je obžalovaný podepsán na všech dokumentech, tak stejnou odpovědnost by měl nést podle něj i svědek H., neboť ten o všem rovněž věděl. Společnost XXXXX si najala společnost XXXXX, jejímž úkolem bylo dohlížet na výstavbu, neboť sám obžalovaný neměl žádnou zkušenost s výstavbou FVE, společnost XXXXX vydávala průběžné zprávy. Minimálně jednou za měsíc jezdil na stavbu pan H., který stavbu kontroloval, fotografoval a zjišťoval, zda je vše v pořádku.

3. Rovněž **obžalovaný F.R.** popřel spáchání trestné činnosti. Uvedl, že je v důchodu, vykonává činnost revizního technika, a v srpnu 2010 byl obžalovaným L.K. požádán o vypracování revizí na budovanou FVE v Pacově. Kdo byl investorem stavby, mu nebylo známo, o revizi jej požádali zhotovitelé, tj. buď obžalovaný L.K., nebo ředitel společnosti M.D.. V souvislosti s výstavbou elektrárny nijak v kontaktu s obžalovaným V.V. nebyl. Obžalovaný začal vypracovávat revizní zprávy pro společnost XXXXX, která stavbu prováděla. Prováděl revizi přípojky vysokého napětí podle skutečného stavu, kontroloval to s projektovou dokumentací, vše bylo v pořádku. O tom vypracovával revizní zprávu z 12. 8. 2010. Následně 27. 8. 2010 vypracoval revizní zprávu Ochrana proti blesku a přepětí, 30. 8. provedl revizi na hlavní rozvaděč. 2. 9. 2010 byla provedena napěťová zkouška vnitřních propojů vysokého napětí měřícím vozem společnosti E.ON. Obžalovaný pak pokračoval v měření jednotlivých silových kabelů z hlavní rozvodny k jednotlivým sekcím, tuto revizi prováděl mezi 30. 8. a 5. 9. 2010, a zprávu vyhotovil ve dnech 6. 9.-7. 9. 2010. Fotovoltaické panely (dále jen FVP) na elektrárně nekontroloval, vycházel z projektové dokumentace, kterou měl k dispozici. Zda byla FVE kompletně osazena panely, jej nezajímal; jako revizního technika jej to ani nezajímá. Činnost prováděl na základě mandátní smlouvy s majitelem F. panem K.. Revizní zpráva dle obžalovaného měla sloužit k předání díla, revizní zprávou se osvědčuje, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu. Pokud se týká společnosti XXXXX, obžalovaný jednal se spoluobžalovaným K., a u přípojky vysokého napětí s panem D.. O tom, co má jít obžalovaný kontrolovat a revidovat se dozvěděl od spoluobžalovaného K.. Panely obžalovaného nezajímal, neboť z hlediska bezpečnosti to nemá na nic vliv. Obžalovaný prováděl revize i na dalších FVE, pokud se týká větších elektráren, těch bylo zhruba 6-7, pokud se týká menších na střechách rodinných domů, tak těch bylo větší množství. Panely obžalovaný nikdy nerevidoval; jedná se o výrobek.
4. **Obžalovaný L.K.** využil svého práva a ve věci nevyprávěl.
5. Soud ve věci vyslechl celou řadu svědků. Z výpovědi **svědka M.H.** soud zjistil, že byl jedním z jednatelů společnosti XXXXX. Na přelomu roku 2008/2009 jej svědkyně H.K. seznámila s obžalovaným V.V., s tím že ten má v Pacově pozemek, na kterém by bylo možno postavit FVE, a svědek, že má zkušenosti s financováním velkých projektů. Zpočátku z toho nebyl příliš nadšen, neboť se zabývá především výstavbou supermarketů či developmentem supermarketů, ale s energetikou neměl žádné zkušenosti. Po nějakých debatách s financujícím ústavem, což byla společnost XXXXX ze skupiny XXXXX, bylo dohodnuto, že bude najmuta společnost XXXXX, což je firma zabývající se energetikou v České republice, tedy nejenom elektřinou, ale i plynárenstvím. Společnost XXXXX měla na starosti kontrolu výstavby FVE, vypracovávala pravidelné zprávy a ty sloužily jednak pro XXXXX a jednak pro financující společnost tj. XXXXX. Společnost XXXXX si tak najala dvě firmy, jednak XXXXX na kontrolu a poradenství v oblasti výstavby FVE, a dále společnost XXXXX, která samotnou elektrárnu stavěla tzv. na klíč. Základní tým tvořili čtyři lidé; svědek H., obžalovaný V. a svědkyně K. a K.; ty byly zaměstnankyně svědka H.. Sám svědek řešil základní věci, jako je financování, vztah s bankou či nákupy pozemku. Obžalovaný V. se pak staral o to, aby na výstavbu byl najat generální dodavatel,

s ním komunikoval, chodil na kontrolní dny a měl na starosti to, aby věc byla včas hotová. Sám svědek na kontrolní dny na stavbu nechodil, byl tam možná jednou, dvakrát. Podmínky pro získání licence zjišťovala svědkyně K.; zda na svědkův pokyn či na pokyn obžalovaného V., si již nebyl schopen vybavit. Kdo vydal pokyn, aby o licenci bylo požádáno v září 2010, si svědek nevzpomíná. V Pacově byl před zahájením samotné výstavby, ve chvíli, kdy se začalo stavět, na elektrárnu nechodil. V tu dobu měl i jiné projekty, o které se více zajímal. Po dokončení stavby se v elektrárně nepohyboval. Jednotlivé součásti na výstavbu elektrárny zajišťovala společnost XXXXX, bylo to součástí dodávky. Se stavebním úřadem komunikovala svědkova zaměstnankyně paní K., celou výstavbu řešil čtyřčlenný tým. Kdo dával konkrétní pokyny, si už svědek nevybavuje. Pokud se týká samotného procesu získání licence, tak to šlo mimo svědka, neboť ten sídlí v Praze, kolegyně K., K. měly kancelář v Humpolci, obžalovaný v Pacově, ERÚ je v Jihlavě, elektrárna v Pacově a z tohoto důvodu komunikace probíhala zejména telefonicky a emailem, zhruba jednou za 14 dní byly i osobní schůzky. Svědkyně K. ze strany k ERÚ stáhla potřebné dokumenty k podání žádosti o vydání licence. Po získání těchto dokumentů pak byla podána žádost na ERÚ. Jak mají všichni zúčastnění postupovat při žádosti o podání licence ze strany XXXXX instruováni nebyli, sám svědek se o výstavbu příliš nezajímal. Z dalších obžalovaných se zná s L.K., se kterým jednal při uzavírání smlouvy o dílo a snažil se, aby v této smlouvě bylo zapracováno co nejvíc připomínek ze strany společnosti XXXXX a XXXXX. Kdo zpracovával revizní zprávu na elektrárnu, nebylo svědkovi v předmětnou dobu známo.

6. Z výpovědi **svědka J.H.** soud zjistil, že pracoval na základě smlouvy jako externí konzultant pro firmu XXXXX a měl za úkol kontrolovat postup výstavby na FVE v Pacově. Od společnosti XXXXX dostal základní údaje o stavbě a byl vyzván, aby vždy k určitému datu provedl kontrolu stavby. Se zástupci společnosti XXXXX většinou nejednal, byl mu přidělen zaměstnanec, který jej provázel po stavbě, aby mohl kontrolu provést. Zprávy se týkaly toho, v jakém stavu se stavba nachází, co je namontováno k danému datu, a byla pořizována fotodokumentace stavby. Přímo fyzicky na stavbu chodil pouze svědek H., zprávy celkově zpracovávala společnost XXXXX. Svědek v podstatě zasílal pouze podklady, tvůrcem zpráv nebyl. Výstavba elektrárny pokračovala tak, jak měla, zhruba do konce října 2010 byla hotova. Administrativní záležitosti ohledně výstavby elektrárny, jako je kontakt se stavebním úřadem či jednání s ERÚ, svědka nezajímal, zajímal jej pouze fyzický postup na stavbě. Pokud je ve zprávě konstatováno, že je na elektrárně osazeno 80 % panelů, tak to odpovídalo skutečnosti, protože svědek vždy všechny panely přepočítával a zdokumentoval fotograficky. Toto přepočítávání panelů trvalo zhruba 3-4 hodiny. Svědek při kontrole kontroloval nejenom namontování panelů, ale i namontování střídačů, v jakém stavu jsou konstrukce, kabely, připojení do sítě apod. O licenci se nestaral. Pokud bylo v nějaké zprávě uvedeno, že byla licence již vydána, tak to bylo pouze konstatování ze strany XXXXX, nebylo zkoumáno, zda je či není vydána a zda bylo postupováno v souladu s předpisy. Kdo prováděl revizi, mu není známo, revize nebyla součástí přezkumu ze strany společnosti XXXXX.
7. Z výpovědi **svědka V.K.** soud zjistil, že se podílel na výstavbě FVE v Pacově pro firmu XXXXX jako zaměstnanec společnosti XXXXX stavební a.s. Pelhřimov. Byl vyzván generálním dodavatelem společnosti XXXXX, konkrétně panem K., aby technicky řídil výstavbu elektrárny; tzn. že pokud přijely panely na stavbu, povinností svědka bylo, aby dal dohromady lidi, aby panely byly složeny na místě, byly roztrženy a aby pak byly podle plánu montovány na stojany. Za tím pak šla pokládka kabelů do země, montáž střídačů do kontejneru, propojení, oživení a dovedení do hlavní rozvodny. Na starost tak měl celou nízkonapěťovou část, a to včetně montování panelů na stojany a jejich propojování. K tomu mu udílel pokyny hlavně obžalovaný K., neboť firma pracovala pro firmu XXXXX. Nebylo však nutné, aby mu pokyny uděloval každý den, neboť svědek měl s výstavbou již zkušenosti. Práce probíhaly v různých počtech zaměstnanců, a to podle potřeby. Dodávka materiálu na stavbu probíhala přes firmu XXXXX, kdo ji zajišťoval, mu není známo, ohledně toho komunikoval s obžalovaným K., kterému

sděloval své požadavky, co je třeba na stavbu dodat. Výstavba probíhala v období března-září 2010, kdy ke konci září se tam ještě něco dodělávalo. Stavební deník kontroloval přímo svědek osobně, psal ho určený předák. Stavební deník odpovídal realitě.

8. Z výpovědi **svědka K.V., P.H., J.H., V.K., K.M. a P.V.** soud zjistil, že se podíleli na výstavbě FVE v Pacově, kdy práci prováděli vždy pro společnost XXXXX, a to buď jako její zaměstnanci, nebo jako živnostníci, popř. zaměstnanci subdodavatelských firem. Svědci prováděli různé práce spočívající v montáži kabelů na stojany, jejich třídění, zapojování skříní, panelů, střídačů, kabeláže apod. Práci jim rozděloval svědek K.. Práce se zaznamenávala do stavebního deníku. Na staveništi se pohyboval různý počet zaměstnanců. Svědek V. dělal i záznamy do stavebního deníku, ty odpovídaly skutečnosti, nic se tam nedopisovalo zpětně.
9. Z výpovědí **svědků D.I., J.J., A.P., A.P., J.Z. a J.Z.** soud zjistil, že tyto se rovněž podíleli na výstavbě FVE v Pacově, a opět byli najati pro firmu XXXXX buď jako zaměstnanci či jako živnostníci. Svědek D.I. byl zaměstnancem společnosti XXXXX a prováděl zápisy do stavebního deníku, kdy tento odpovídal realitě. Jejím nadřízeným byl pan K.. Svědci se opět podíleli zejména na kabeláži a zapojování rozvaděčů popř. dalších součástí elektrárny.
10. Z výpovědi **svědkyně H.K.** soud zjistil, že se podílela na výstavbě FVE jako zaměstnankyně svědka H., a to inženýrskou činností, kdy měla na starosti kontakt se stavebním úřadem a vyřizování různých povolení. Přípravovala projektovou dokumentaci, pokud se týká stavební části, nikoliv technologickou, vyřizovala doklady, jednala s úřady. V rámci výstavby probíhaly porady, kterých se kromě svědkyně účastnil ještě obžalovaný V., pan H. a svědkyně K.. Rozhodující slovo měli pan V. a pan H.. Na samotnou stavbu elektrárny chodila svědkyně nepravidelně; účastnila se jedné, možné dvou kontrol přímo na stavbě. Pokud se týká rozdělení kompetencí mezi pány H. a V., tak pan H. řešil financování, kontakt s bankou a obžalovaný V. měl na starosti technologickou část. Generálním dodavatelem výstavby byla společnost XXXXX, financujícím institutem, který zajišťoval finance pro projekt, byla společnost XXXXX, a společnost XXXXX pak prováděla audit projektů, tj. kontrolovala, zda je projekt v pořádku. S ERÚ komunikovala svědkyně K.. Společně se za jednou 14 dní potkávali na poradách právě svědkyně K., K., pan H. a pan V.; porady probíhaly většinou v Humpolci. Pokud se týká elektrárny v Pacově a kolaudace či stavebního povolení, tak ty se netýkaly panelů. Od stavebního úřadu získali informaci, že z hlediska stavebního zákona k povolení užívání stavby není potřeba, aby byly osázeny všechny FVP. S ERÚ jednala paní K. buď telefonicky, emailem či osobně, a zjišťovala, co je potřeba pro získání licence. Tyto informace měli i další zúčastnění. Svědkyně si nevybavuje, zda by při žádosti o získání licence byla společnost v nějaké časové tísní, nebyl tam žádný tlak na to, aby byla žádost podána. S generálním dodavatelem společnosti XXXXX žádné závažné problémy nenastaly. Zpracování revizní zprávy měl na starosti generální dodavatel.
11. Z výpovědi **svědkyně I.K.** soud zjistil, že byla zaměstnána jako úřednice odboru výstavby na Městském úřadě v Pacově. Měla na starosti i výstavbu FVE. Stavební povolení bylo vydáno na kabelovou přípojku vysokého napětí trafostanic, pokud se týká samotných stojanů na panely či panelů, tam se stavební povolení nevydávalo, neboť to stavební úřad posoudil jako výrobek, který nepodléhá stavebnímu povolení ani ohlášení, je zde pouze územní rozhodnutí týkající se rozmístění panelů v celém areálu. Pokud se pak týká samotné kolaudace, zde byla svědkyně na kontrole společně s vedoucím, vše proběhlo standardně, o FVP se nestarali, jediné, co bylo zkontrolováno, že panely nebyly umístěny mimo areál. Pokud se týká jednání, tak jednala s obžalovaným V. či svědkyní K..
12. Z výpovědi **svědkyně V.K.** soud zjistil, že pro společnost XXXXX zajišťovala vyřízení licence pro provozování FVE v Pacově. Byla pověřena svými zaměstnavateli panem H. a panem V., aby vše, co je potřeba k vyřízení licence, zajistila. Informace zjistila z internetu a telefonicky s ERÚ; co bylo tenkrát požadováno, si však již svědkyně nepamatuje. Veškeré informace předala panu H., panu V. a paní K.. Na samotné stavbě svědkyně byla, jednala i se stavebním úřadem, byla

zmocněna přímo obžalovaným V.. Svědkyně získala seznam dokladů, které byly nutné pro vyřízení licence, některé obstarala sama, což jsou veřejně dostupné doklady, jako je např. výpis z obchodního rejstříku, a ostatní požadovala od obžalovaného V., svědka H. a svědkyně K.. Mezi všemi čtyřmi osobami probíhaly pravidelné schůzky podle potřeby. Kdo rozhodl o tom, že se podá žádost o udělení licence, si již svědkyně nepamatuje, podávala ji ona na podatelně. Rozhodnutí pak přebírala rovněž osobně v Jihlavě. V průběhu vyřizování celé žádosti byla v kontaktu s úředníkem s ERÚ, a to buď mailem či telefonicky, od něj se také dozvěděla, že licence je připravená, a že si ji má jít vyzvednout; jednalo se o N.. Z jeho strany byla vyzvána, aby doložila nějaké přílohy k žádosti, ale zda se jednalo zrovna o elektrárnu v Pacově, si již svědkyně nevybavuje, neboť vyřizovala i licenci pro elektrárnu v Ledči a v Horních Věstonicích. Ve všech třech případech jednala s N.. Svědkyně byla přítomna i sepisování protokolů o elektrárně ze strany energetiků; zda se jednalo o první paralelní připojení, již neví. Technickým záležitostem nerozumí. Ze strany stavebního úřadu bylo vydáno stavební povolení na kabelovou přípojku, a bylo vydáno územní rozhodnutí na elektrárnu jako celek. Svědkyně byla přítomna u závěrečné kontrolní prohlídky stavby, ze strany stavebního úřadu byl vydán kolaudační souhlas. Že by s ERÚ řešila něco ohledně stavebního řízení, si nevybavuje. Na elektrárně v Pacově místní šetření ze strany ERÚ neproběhlo. Pokud se týká žádosti o podání licence, nebyla zde žádná časová tíseň, nějaký termín pro podání licence byl, byly i termíny, kdy se musí doložit veškeré doklady, ale detaily si k tomu již svědkyně nevybavuje.

13. Z výpovědi **svědka J.N.** soud zjistil, že byl dříve zaměstnán na ERÚ, na odboru licencí. Svědek měl na starosti licenční řízení společnosti XXXXX ohledně FVE v Pacově, na to si však již vůbec nevzpomíná, a to s ohledem na časový odstup i na množství věcí, které v předmětnou dobu vyřizoval. V roce 2010 vyřizoval zhruba 5-7 žádostí denně. Vybavuje si, že společnost měla více provozoven, jednu z nich v Ledči nad Sázavou, další v Horních Věstonicích, a s úřadem vždy jednala s plnou mocí paní K.. Vedl s ní emailovou korespondenci i telefonickou konzultaci. Na předmětném odboru licencí byl v tu dobu oprávněnou úřední osobou ředitel P., který licenci podepisoval, svědek byl referentem, který zpracovával podklady, zanesl je do systému, vytiskl licenci a předal ke kontrole řediteli. V předmětnou dobu tam pracovalo zhruba 15-30 referentů, kteří podléhali panu P., který byl ředitelem odboru. Pokud se obecně týká licenčního řízení, nejdůležitější bylo prokázání majetkového vztahu, splnění technologických předpokladů, revizní zpráva. V předmětnou dobu se na fyzické kontroly elektráren nejezdilo, zásadním klíčem byla velikost elektráren a časové období, kdy byla snaha jezdit až ke konci roku 2010 na velké solární parky. V mnoha případech se nejezdilo ani oficiálně, jednalo se o jakousi namátkovou neoficiální kontrolu. V září se na kontroly na FVE nejezdilo, jezdilo se až v listopadu a prosinci, a týkalo se to v drtivé většině případů žádostí, které přišly až v listopadu. Na žádosti ze září či října úřad nekladl důraz. Dokončenost elektrárny se prokazovala buď kolaudačním rozhodnutím, nebo rozhodnutím o předčasném užívání stavby, příp. rozhodnutím o zkušebním provozu. Počet panelů byl uváděn v revizních zprávách, bylo to klíčové číslo pro určení výkonu uvedeného na licenci. Revizní zprávy byly většinou poslední doklady, které byly ve správním řízení dokládány. Počet panelů v revizní zprávě potvrzené revizním technikem pak prokazuje skutečnost, která odpovídá reálnému stavu. Takto to ERÚ v tu dobu hodnotil.
14. Z výpovědi **svědka J.K.** soud zjistil, že připravoval plán pro pokládku panelů, a měl na starosti datové spojení měničů mezi sebou při výstavbě FVE v Pacově společnosti XXXXX. Vytrídění panelů znamená uspořádat panely tak, aby se podobaly parametry těch panelů, které nejsou vždy stejné, některé panely mají vyšší, některé nižší napětí, některé větší některé menší proud. Panely měl svědek seřazeny v excelovské tabulce, kterou dostal od obžalovaného K.. Komunikace probíhala emailem. Svědek byl osloven obžalovaným K., znali se již z dřívějšíka. Vytrídění panelů optimalizuje výkon elektrárny. Výkon elektrárny může ovlivnit zhruba v objemu 3-4 %. Svědek několikrát jednal i s obžalovaným V., který jej navštívil a dotazoval se, jak vlastně elektrárna vypadá, a jakým způsobem funguje.

15. Z výpovědi **svědka J.M.** soud zjistil, že byl zaměstnán ve společnosti XXXXX, kde pracoval jako konzultant, tzn. zpracovával zprávy pro zákazníky; zprávy se týkaly oblasti energetiky. XXXXX je konzultantská společnost, která se zabývá konzultanstvím v oboru energetiky. Pokud se týká FVE v Pacově, tak svědek nikdy na kontrole elektrárny nebyl, na pravidelných měsíčních zprávách je uveden jako projektový manažer. Dostával různé podklady, které se vztahovaly ke konkrétní zprávě, a podle nějakých kapitol je sestavoval dohromady. Obsahem zpráv bylo např. územní rozhodnutí, nainstalované panely, předávací protokoly apod. Rovněž zde bylo konstatování společnosti, zda v daném postupu vidí či nevidí nějaká rizika. Zprávy byly vypracovávány pro společnost XXXXX a pro společnost XXXXX. Obvykle se totiž jednalo o třístranné smlouvy. Na každé zprávě se podíleli většinou 2-4 lidé. Pokud se týká konkrétní elektrárny v Pacově, zde si svědek detaily nevybavil. Pro společnost XXXXX jako externí spolupracovník pracoval i pan H., je možné, že se jedná o tu osobu, která fyzicky byla přítomna na výstavbě elektrárny. Konkrétní detaily k samotné výstavbě FVE v Pacově si svědek nevybavoval, v podstatě společnost pouze kontrolovala výstavbu, ale nejednalo se o stavební dozor, bylo tak konáno většinou k žádostem financujícího subjektu, stejně tak společnost nehodnotila např. vydávání licence apod. Bylo důležité pouze to, zda jsou vydány potřebné dokumenty, a dále to společnost nijak nehodnotila.
16. Z výpovědi **svědka M.F.** soud zjistil, že i on byl krátce v roce 2010 zaměstnán ve společnosti XXXXX, a pokud se týká FVE Pacov, tak na té určitě nebyl. Pokud je ve zprávách uveden jako osoba, která zprávu vypracovala, tak v tomto případě on nevypracoval ani jednu zprávu, navíc ve firmě pracoval pouze do listopadu 2010, takže pokud je uveden i na zprávě z prosince roku 2010, tak tu zprávu už ani zpracovávat nemohl. Kdo zprávy dělal, mu není známo, pravděpodobně je vypracovával kolega H..
17. Z výpovědi **svědka J.H.** soud zjistil, že v roce 2010 byl zaměstnán ve společnosti E.ON Distribuce jako technik rozvoje. Jeho úkolem bylo řešení obnovy sítě vysokého napětí, připojování elektráren větších výkonů, větších továren nad 1 MW odběru a nad 250 kW výroby. V roce 2010 byla hektická doba, byl fotovoltaický boom; kolegové, kteří měli danou záležitost na starosti, tj. zapojování elektráren do sítě, nestíhali, a proto se musel zapojit každý, kdo měl čas. Svědek absolvoval nějaké proškolení a jezdil dělat první paralelní připojení FVE k síti; takových připojení mohl provést 15-20. Dostal od kolegů z Brna seznam, kam má jet, podle mapy si našel parcelu a vyrazil na místo. Jezdili ve dvou, společně s kolegou M., který byl čerstvě ve společnosti a postupoval po různých odděleních, aby viděl, jak se kde co dělá. Na místě se vždy sešel s nějakým zástupcem FVE, ten jej provedl, provedli zkoušky, provedli kontrolu, neboť než byla elektrárna prvně paralelně připojena k distribuční soustavě, musí se zajistit, zda toto zařízení, které má nějaký výkon, neohrozí dodávku nebo ostatní odběratele. U prvních paralelních připojení se věci kontrolovaly pouze tzv. papírově, fyzickou kontrolu má provést revizní technik v rámci revize, byla pořízena fotodokumentace; tak tomu bylo i FVE v Pacově. Svědek nezaznamenal, že by bylo něco v nepořádku, že by něco chybělo, a elektrárna byla připojena. Pokud by nebyla dokončená, nemohlo by proběhnout první paralelní připojení. Na místě pak svědek nekontroloval např. revizní zprávu, všechny listiny byly již před ním zkontrolovány kolegy v Brně, a po této kontrole byl svědkovi pouze předán seznam, ke kterým elektrárnám má vyrazit, že zde už je vše v pořádku, a elektrárny je možno připojit do sítě. Pokud by v dokumentaci byla nějaká chyba, tak by jej kolegové z Brna na místo neposlali.
18. **Ze znaleckého posudku z oboru elektronika, elektrotechnika, energetika R.C.** soud zjistil, že výchozí revizní zprávy na elektrické zařízení se provádí po dokončení nové instalace, nebo po dokončení jejich částí. Revizní zpráva vypracovaná revizním technikem F.R. 6. 9. 2010 se skládala z deseti dílčích revizí. V každé dílčí revizi je přesně vyspecifikováno, čeho se týká. Podle normy ČSN 33500 výchozí revizi elektrických zařízení, které se sestavují na místě, jejich uvedení do provozu, zčásti je možno provádět po částech, na částech elektrických zařízení, jejichž stav byl ověřen a doložen dokladem, např. ES prohlášením o shodě, se výchozí revize samostatně

neprovádí. Při výběru a montáži zařízení pro odpojování a spínání mezi PV instalací a sítí napájenou z distribučního rozvodu je třeba distribuční rozvod považovat za zdroj a PV instalaci jako zátěž. Pokud je PV strana, tzn. DC FVP považována jako zátěž, jedná se tudíž o výrobek, spotřebič, na který lze aplikovat zmíněnou normu 33500, tento již byl ověřen a výchozí revize se samostatně neprovádí.

19. Ze **znaleckého posudku J.T.** soud zjistil, že znalec konstatoval, že FVE Pacov splnila podmínky ERÚ v oblasti technických předpokladů, tj. měla platný kolaudační souhlas 23. 8. 2010, a platnou revizi energetických zařízení ze dne 17. 8. a 6. 9. 2010 pro udělení licence na výrobu elektrické energie, a byla dle závěrů uvedených v revizních zprávách bezpečná a provozuschopná. Další podmínka podpory OZE FVE byla splněna prvním paralelním připojením k distribuční soustavě 7. 12. 2010. Dále byla i splněna podmínka měřené dodávky v roce 2010. Znalec absenci části panelů na konstrukci v době provádění výchozích revizí nepovažuje za podstatnou, neboť tyto nejsou předmětem výchozí revize elektrických zařízení, tak jak jsou popsány v příložených revizních zprávách. Navíc všechny předmětné panely se v době provádění revize na stavbě nacházely a nejpozději byly namontovány na konstrukce 22. 9. 2010.
20. Soud ve věci provedl také **důkaz řadou listin**. Ze správního spisu žádosti o udělení licence ERÚ, č. j. spisu 11826/2010-ERU, soud zjistil, že dne 8. 9. 2010 byla přijata žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, pro společnost XXXXX, kdy jako osoba oprávněná podepisovat jménem právnické osoby byl uveden obžalovaný V.V.. Přílohou této žádosti o udělení licence byl mimo jiné protokol o předání stavby ze dne 7. 9. 2010 mezi zhotovitelem XXXXX a investorem XXXXX, kdy objednatel XXXXX přejímá po dokončení zakázku, a to montáž a dodávku FVE Pacov v rozsahu zapojení FVP plus dodávka a montáž technologie střídačovny bez závad. Za společnost XXXXX je protokol podepsán obžalovaným V.V., za zhotovitele (XXXXX) obžalovaným L.K.. Přílohou je rovněž výchozí revizní zpráva FVE Pacov ze dne 6. 9. 2010 vypracována revizním technikem F.R., kdy tato zpráva je orazítkována razítkem revizního technika a obžalovaným F.R. i podepsána, za XXXXX zprávu převzal dne 7. 9. 2010 zástupce investora, a opět je zde podpis obžalovaného V.V.. Ve zprávě je uvedeno: *Instalovaný výkon elektrárny 1926,48 kWp, počet panelů REC 230 Poly 8376, celkový posudek - elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu.* Ze spisu bylo rovněž zjištěno, že dne 6. 10. 2010 bylo vydáno rozhodnutí o udělení licence, kdy společnosti XXXXX byla udělena licence pro výrobu elektřiny na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Ze zprávy společnosti XXXXX, jedná se konkrétně o 4. zprávu ze dne 15. 10. 2010, soud zjistil, že ke dni 7. 10. 2020 je na FVE osazeno 6775 ks FVP z celkového množství 8376, tj. cca 80 %. Jsou osazeny všechny inventory, probíhá montáž kabeláže propojující FVP, probíhá příprava pro montáž zabezpečovacího systému, a další práce. Ze zprávy společnosti XXXXX č. 5. ze dne 10. 11. 2010 soud zjistil, že kontrola stavu realizace projektu FVE v Pacově proběhla dne 26. 10. 2010, a v tu dobu jsou již namontovány a zapojeny všechny FVP, jsou namontovány a zapojeny všechny měniče, je provedena montáž zabezpečovacího systému, je provedena montáž sekčního vypínače a další práce, elektrárna je tedy dokončena. Ze sdělení MÚ Pacov, odboru výstavby jako příslušného správního orgánu ze dne 27. 10. 2010 soud zjistil, že MÚ Pacov, odbor výstavby zhodnotil FVP jako zařízení, které dle § 103 odst. 1 písm. b) část 4 stavebního zákona nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení. Z kopie stavebního deníku soud zjistil, že stavební práce na výstavbě FVE v Pacově probíhaly i v průběhu září a října roku 2010. Poslední stavební zápis je pak z 25. 10. 2010, kdy probíhala úprava terénu, doplnění střídačů a jejich zapojení, zapojení solárních panelů a úklid rozvoden. Z protokolu o schválení výrobní soud zjistil, že dne 7. 12. 2010 byla schválena výrobní, a to FVE společnosti XXXXX v Pacově. Z faktur pak soud zjistil, že společnost XXXXX, resp. jejich FVE v Pacově začala dodávat elektrickou energii do sítě v prosinci 2010. Z těchto faktur soud také zjistil množství kWh, které FVE dodala, vyúčtovala, a za jakou cenu; tyto faktury pak sloužily i jako podklad pro výpočet způsobené škody. Ze zprávy Technické inspekce České republiky pak bylo zjištěno, že výchozí revize FVE

se provádí před uvedením do provozu, FVP jsou s největší pravděpodobností stanoveným výrobkem v souladu se zákonem 22/1997 Sb., před jejím uvedením na trh výrobce ověřil shodu s právními předpisy a označil je CE. Výchozí revize výrobku se neprovádí, provádí se pouze revize připojení. Pokud byly panely odejmuty a kabeláž zůstala např. nedotčena, není nutné provádět revizi. Pokud by byly panely znovu instalovány, a nedošlo by ke změnám v rozvodech a technologiích, opět není nutné provádět revizi.

21. Z ostatních důkazů soud nezjistil nic významného pro rozhodnutí ve věci. Další navrhané důkazy soud zamítl jako nadbytečné, neboť z důkazů, které byly v rámci hlavního líčení provedeny, má soud dostatek podkladů pro to, aby mohl ve věci rozhodnout.
22. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaný V.V., F.R. a L.K. se dopustili trestného činu tím, že obžalovaný V.V. jako jednatel společnosti XXXXX v souvislosti s řízením o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích u ERÚ dne 8. 9. 2010, prostřednictvím V.K., podal žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnickou osobu XXXXX ve vztahu k FVE Pacov o výkonu 1,926 MWp s vědomím, že budou v licenčním řízení vedeném u tohoto úřadu použity k navození zdání, že výroba splňuje veškeré podmínky pro udělení licence, nepravdivé dokumenty a ačkoliv výroba hotova nebyla, zajistil vypracování a předložení obsahově nepravdivých dokumentů, které měly dokladovat úplné dokončení díla, a jeho způsobilost k bezpečnému provozu, a to konkrétně revizní zprávu 61/2010 z 6. 9. 2010, kterou vyhotovil obžalovaný F.R. jako revizní technik, a do které uvedl údaje o nainstalovaném výkonu 1.926,48 kWp, a počet instalovaných panelů 8376 ks a vyslovil celkový posudek, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu, přičemž věděl, že k datu 6. 9. 2010 na FVE takovýto počet panelů nainstalován nebyl, a všechny panely byly nainstalovány až ke dni 25. 10. 2010, když např. ještě dne 7. 10. 2010 byla elektrárna osazena pouze z cca 80 %, přičemž obžalovaný F.R. věděl, že jím vyhotovená nepravdivá zpráva nemůže osvědčovat schopnost zařízení bezpečného provozu a bude použita mimo jiné i ve shora uvedeném licenčním řízení. A dále obžalovaný V.V. zajistil předložení protokolu o předání stavby ze dne 7. 9. 2010 mezi společnostmi XXXXX jako předávajícím a společnostmi XXXXX jako přejímajícím, kterou opatřil razítkem a svým podpisem obžalovaný L.K. jako předseda představenstva společnosti XXXXX, když tento protokol deklaroval, že objednatel přejímá a zhotovitel předává zakázku, a to montáž a dodávku FVE v Pacově v rozsahu zapojení panelů plus dodávka a montáž technologie střídačovny, ačkoliv podstatná část elektroinstalace v tu dobu nebyla ještě nainstalována, a ke dni 7. 10. 2020 bylo nainstalováno zhruba pouze 80 % FVP, přičemž obžalovaný věděl, že tento předávací protokol nemůže osvědčovat schopnost zařízení bezpečného provozu, a že bude předložen příslušným úřadům jako podklad k vydání licence na výrobu elektřiny, a tímto jednáním obžalovaný V.V. za pomoci obžalovaných F.R. a L.K. uvedl v omyl pracovníky ERÚ J.N. a L.P., neboť předmětná FVE nebyla ke dni podání žádosti o licenci dostavěna a nebylo řádně ověřeno a osvědčeno, že je schopna bezpečného provozu, a na základě těchto dokumentů ERÚ dne 6. 10. 2010 ohledně této výroby vydal rozhodnutí o udělení licence pro držitele společnost XXXXX, které nabylo právní moci dne 7. 10. 2010, ačkoliv pro vydání licence nebyly splněny zákonné předpoklady, když také v okamžiku vydání licence obžalovaný V.V. nadále udržoval v omyl ERÚ s cílem získat neoprávněný prospěch pro společnost XXXXX, na základě neoprávněně získaného rozhodnutí o udělení licence a prvního paralelního připojení ještě v roce 2010 v souvislosti se vznikem neoprávněného nároku společnosti XXXXX na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu ve výši 12 150 Kč/MWh, který postupně vzrostl až na částku 13 966 Kč/MWh pro rok 2017, přičemž věděl, že ty nepravdivé dokumenty budou předpokladem k uzavření smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje se společností E. ON Distribuce, kterou za společnost XXXXX obžalovaný V.V. podepsal, jakož i následné fakturace, částek výkupní ceny za dodávky elektrické energie, kdy na podkladě této

fakturace byla způsobena společností E. ON Distribuce a E.ON Energie celková škoda ve výši 137 226 021 Kč, přičemž v období od února 2017 do prosince 2030, což je garantovaná doba podpory výroby elektřiny z fotovoltaických zdrojů, by se společnost XXXXX neoprávněně obohatila o další částku nejméně 362 720 365 Kč, čehož chtěl obžalovaný V.V. dosáhnout.

23. Nikdo z obžalovaných se ke spáchání trestné činnosti nedoznal. Obžalovaný L.K. využil svého práva a k věci vůbec nevypovídal. Obžalovaný F.R. pak uvedl, že předmětnou revizní zprávu zpracovával 6. 9. 2010, 7. 9. pak zprávu předal někomu ze společnosti XXXXX, nejspíše obžalovanému K., a předpokládal, že bude sloužit k předání díla. Počet FVP, na elektrárně nekontroloval, vycházel z projektové dokumentace. Zda byla osázena plně elektrárna panely, jej nezajímalo, pro jeho práci to nemělo žádný vliv. Panel je výrobek, a ten on nereviduje, a kolik bylo panelů namontováno, jej nezajímá; pro revizní zprávu to není nic podstatného. Obžalovaný V.V. pak uvedl, že on vypracování revizní zprávy nezadával, žádné doklady na ERÚ neposílal, vše měla na starosti V.K., o výstavbu elektrárny se v podstatě výrazně nezajímal, neboť se jednalo o stavbu na klíč, a stejně aktivním jako on, byl i svědek M.H., který byl rovněž jednatelem společnosti XXXXX.
24. Obhajoba obžalovaných je vyvrácena zejména svědeckými výpověďmi svědků M.H., V.K. a H.K., což byl tým, který se společně s obžalovaným V. se podílel na výstavbě elektrárny, a zejména pak listinnými důkazy v podobě stavebního deníku, zprávami od společnosti XXXXX, fotodokumentací, která tvoří přílohy těchto zpráv, a v neposlední řadě rovněž s licenčním spisem ERÚ. Z výpovědi svědka M.H., druhého jednatele společnosti XXXXX, vyplynulo, že on s myšlenkou výstavby FVE nepřišel, byl osloven, nebyl to on, kdo byl v rámci výstavby FVE výrazně aktivní, měl na starosti finanční stránku věci, tj. kontakt s bankami, neboť jeho předmětem podnikání je výstavba zejména supermarketů, o FVE se jednalo poprvé. Z tohoto důvodu také nechal najmout firmu XXXXX, poradenskou firmu v oblasti energetiky, která dohlížela na to, zda je výstavba v pořádku, a bylo to důležité i pro financující subjekt, což byla společnost XXXXX. Z výpovědi tohoto svědka pak rovněž vyplynulo, že obžalovaný V. se o výstavbu elektrárny aktivně zabýval, koneckonců stavěla se na jeho pozemcích. Z výpovědi svědkyň K. a K. pak vyplynulo, že o administrativních postupech v rámci výstavby FVE rozhodovali obžalovaný V. a svědek H., přičemž ani jedna ze svědkyň si s ohledem na dlouhý časový odstup nebyla schopna vybavit, který z těchto dvou jim ukládal konkrétní úkoly. Svědkyně K. měla na starosti kontakt zejména se stavebním úřadem, svědkyně K. pak s ERÚ, kdy zjišťovala, jaké podklady jsou nutné pro získání licence a tyto pak úřadu předkládala, nejednala však o své vůli, ale jako zaměstnankyně. Z žádosti o licenci, z předávacího protokolu jednoznačně vyplývá, že tyto dokumenty podepsal obžalovaný V., byl rovněž uvedený jako odpovědná osoba za provoz elektrárny, a nemůže se tak tedy hájit tím, že o věci vůbec nic nevěděl, naopak je zřejmé, že se o záležitost aktivně zajímal.
25. Provedeným dokazováním pak bylo jednoznačně prokázáno, že v den, kdy obžalovaný V. prostřednictvím V.K. zažádal o vydání licence, tj. 8. 9. 2010, nebyla elektrárna v Pacově dostavěna. Jak vyplynulo ze stavebních deníků a také ze zpráv společnosti XXXXX, ještě měsíc poté, tj. na začátku října 2010, nebyla elektrárna osázena panely zhruba z 20 %. Všem obžalovaným byla tato skutečnost známa. Obžalovaný L.K. jako statutární zástupce společnosti, která elektrárnu na klíč stavěla, věděl, že elektrárna není dostavěna na plný výkon, neboť není osázena z minimálně 19 % FVP, obžalovaný F.R. pak při vypracování revizní zprávy věděl, že elektrárna rovněž těmi panely není osázena, a věděl to i V.V. v době, kdy podepisoval předávací protokol o převzetí stavby, věděl, že elektrárna není dokončena; přesto obžalovaný V.V. nechal prostřednictvím V.K. podat na ERÚ žádost o udělení licence, ke které byla přiložena jednak nepravdivá revizní zpráva a jednak nepravdivý předávací protokol. Obžalovaný F.R. zcela vědomě v rozporu se skutečností vyhotovil nepravdivou revizní zprávu, do které uvedl, že FVE v Pacově má instalovaný výkon výroby 1926,48 kWp s počtem panelů 8376, stejně tak bylo uvedeno i v protokolu o předání stavby, kde bylo uvedeno, že stavba je dokončena, přebírající tj.

XXXXX ji přebírá od předávajícího společnosti XXXXX, a to přesto, že elektrárna hotova nebyla. Obžalovaný F.R. věděl, že elektrárna není dokončena, přesto do výchozí revizní zprávy uvedl, že elektrárna je jako elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti schopné provozu. Obžalovaný tak svým razítkem a podpisem stvrdil bezpečnost provozu FVE, ačkoliv v tu dobu ještě nebyla hotová, dostavěná, a stvrdil tak něco, co nemohl vědět, co neodpovídalo skutečnosti, co bylo nepravdivé. Stejně tak protokol o předání stavby formálně deklaroval stav, který fakticky neodpovídal skutečnosti, což oba aktéři protokolu, tj. jak obžalovaný L.K., tak obžalovaný V.V. věděli. Všichni tři aktéři pak věděli, k čemu budou tyto nepravdivé listiny sloužit, tj. že budou součástí žádosti o udělení licence. Obžalovaný F.R. je revizní technik s dlouholetou zkušeností, on sám uvedl, že revidoval několik větších elektráren a větší množství malých FVE, a bylo mu tedy naprosto zřejmé, k čemu revizní zpráva bude sloužit. Stejně tak obžalovaný L.K. jako osoba, která zodpovídala za společnost, která FVE stavěla, věděl, k čemu předávací protokol bude sloužit, že bude mj. sloužit i k žádosti o udělení licence, neboť bez této je elektrárna neschopná provozu, nemůže dodávat proud do sítě. Obžalovaný V. pak věděl, že tyto doklady jsou nepravdivé. Shrnuto, všichni tři aktéři věděli, že listiny, které jsou předkládány, nebo které budou předkládány ERÚ, neodpovídají skutečnosti, jsou nepravdivé, a že budou sloužit jako podklad pro licenční řízení. Licence skutečně elektrárně udělená v říjnu 2010 byla, a to v době, kdy elektrárna stále ještě nebyla hotová; ta byla dokončena až ke dni 25. 10. 2010. Z provedeného dokazování pak také jednoznačně vyplynulo, že ještě v průběhu roku 2010 pak byla elektrárna připojena do distribuční sítě, a začala dodávat elektrickou energii.

26. Pokud se obžalovaní V. a R. hájili tím, že počet nainstalovaných FVP na elektrárně není pro licenční řízení či pro vyhotovení revizní zprávy důležitý, tak tato jejich obhajoba není v souladu s realitou. O licenci je možno požádat až v tom okamžiku, kdy je elektrárna hotová a je osvědčeno, že je schopná bezpečného provozu. Pokud tedy nejsou osázeny a zapojeny všechny FVP, nemůže revizní technik osvědčit bezpečnost FVE a nelze tak žádat o licenci. Také není pravdou, že pokud by bylo osázeno panelů méně, tak je to jen problém provozovatele FVE, protože na tom pouze méně vydělá, když bude elektrárna vyrábět méně proudu. Licence je udělován pro elektrárnu jako celek a ve chvíli žádosti o licenci tak musí být osázena všemi panely. Pokud tomu tak není a provozovatel elektrárny by přesto chtěl požádat o licenci, musel by do žádosti uvést nižší výkon. Licence by však byla udělena pouze na tento nižší výkon, a pokud by chtěl provozovatel poté elektrárnu dostavět či rozšířit, musel by pak požádat o rozšíření licence a proběhlo by pak další licenční řízení, přičemž by žadatel o licenci musel splnit všechny podmínky, jako by žádal o udělení licence pro elektrárnu novou (majetkový vztah, dokončenost elektrárny, bezpečnost provozu).
27. Tím, že byla elektrárna připojena a začala dodávat elektrickou energii již v roce 2010, se tento případ liší od ostatních, které jsou před Krajským soudem v Brně projednávány, kdy elektrárny byly připojovány až v průběhu roku 2011. Pokud by obžalovaní tolik nespěchali, a o licenci bylo zažádáno až někdy po 25. 10. 2010, kdy byla elektrárna zcela bezpečně dokončena, jejich jednání by pak nebylo trestné. Protože však o licenci bylo zažádáno za stavu, kdy elektrárna ještě dokončena nebyla, obžalovaní vědomě lhali, jednak v dokumentech, které vyhotovili, a obžalovaný V. pak tím, že tyto dokumenty předložil ERÚ, a tímto zaměstnanci ERÚ, konkrétně N. a P., uvedl v omyl a jejich jednání tak trestné je. Nepravdivými listinami bylo deklarováno, že elektrárna je hotová, dostavěná a bezpečná, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo. FVE nikdo z řad zaměstnanců ERÚ fyzicky nezkontroloval, protože v září roku 2010 ještě ERÚ neměl podezření, že by mohlo docházet hromadně k podvodům ohledně dokončenosti elektráren. Pokud by na FVE kontrola byla, bylo by zjištěno, že není dokončena a licence by jí udělena nebyla. ERÚ však neměl povinnost fyzicky elektrárny kontrolovat, naopak žadatel o licenci měl povinnost uvádět v žádosti o licenci pouze pravdivé údaje. V září 2010 ještě nebyl důvod někam spěchat a s elektrárnami podvádět, k tomu docházelo až zejména v průběhu konce listopadu a prosince roku 2010. Kdyby ERÚ, konkrétně jeho zaměstnanci Novotný a P. věděli, že elektrárna

ve skutečnosti dostavěna není, licence by jí udělena nebyla a tím pádem by nevznikl nárok na výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů vyroben uvedených do provozu v roce 2010. To bylo také stěžejní věcí, proč se s elektrárnou, resp. s žádostí o udělení licence spěchalo, neboť již v průběhu roku 2010 se hovořilo o tom, že v roce 2011 budou výkupní ceny výrazně sníženy, k čemuž také nakonec došlo. V době, kdy však obžalovaný V. o licenci požádal, mu ještě nemohla být známa výkupní cena elektřiny platná pro rok 2011, neboť cenové rozhodnutí ERÚ, kterým byly výkupní ceny stanoveny, vyšlo až 8. 11. 2010.

28. Obžalovaný V.V. za pomoci obžalovaných F.R. a L.K. se tak dopustil zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když za pomoci obžalovaných F.R. a L.K. uvedl v omyl zaměstnance ERÚ, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dále jeho jednání směřovalo k způsobení škody velkého rozsahu tím, že uvedl zaměstnance ERÚ v omyl avšak k dokonání činu nedošlo. Obžalovaní F.R. a L.K. se dopustili shodného trestného činu, oba ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, když vyhotovením nepravdivé revizní zprávy a nepravdivého předávacího protokolu umožnili obžalovanému V.V. spáchat shora uvedený trestný čin.
29. Pokud se pak týká výše škody, zde soud v souladu s předloženými listinami, zejména fakturací, dospěl k závěru, že škoda, která vznikla za období od prosince roku 2010, do ledna roku 2017, činí celkem 137 226 021 Kč. V této části byla pak trestná činnost dokončená, další část trestné činnosti zůstala ve stádiu pokusu, a to jednání v období od února 2017 do prosince 2030. Zde oproti podané obžalobě soud upravil výši škody, když nemohl vycházet z odborného vyjádření,

| | |
|--------------------------|-----------------|
| Instalovaný výkon | 1,926 MW |
|--------------------------|-----------------|

které je ve spise založeno, neboť zpracovatel odborného vyjádření vycházel z neměnné výše zeleného bonusu, a rovněž z neměnného výkonu FVP. Soud proto škodu přepočítal, když vycházel z vyhlášky 475/2000 Sb. v planém znění z předpokládaného ročního využití s ohledem na délku slunečního svitu ve výši 1000 h/rok, kdy se jedná o průměrnou hodnotu platnou pro celé území České republiky pro všechny FVE s instalovaným výkonem na 30 kW; toto vychází i z odborné studie ČVÚT v Praze. V souladu s přílohou č. 3 vyhlášky 475/2006 Sb. pak lze předpokládat pokles výkonu FVP o 0,8 % ročně. Faktorem v případě využití výkupních cen vstupujícím do výpočtu, je i garantovaný meziroční nárůst výkupní ceny v intervalu 2-4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, tj. po dobu 20 let, kdy soud vycházel z hodnoty pro obžalované nejpriznivější, tj. z hodnoty 2 %. Vycházel tedy z toho, že meziroční nárůst výkupní ceny, a tím i zeleného bonusu, je stanoven na 2 %, přičemž toto odpovídá i realitě, kdy růst je mírně nad 2 %. S ohledem na to, že soud rozhodoval v roce 2020, soudu byly známy již stanovené výše zelených bonusů na roky 2017, 2018, 2019, 2020 i 2021, a tak aby použil pro pachatele tu nejpriznivější variantu, soud při stanovení výše škody, kterou obžalovaný hodlal svým jednáním způsobit, tj. budoucí možné škody, vycházel z konkrétních výší zelených bonusů pro tyto roky. U dalších let, tj. 2022 až do konce roku 2030, pak vycházel z každoročního zvýšení o 2 % za současného snížení výkonu FVP o 0,8 % ročně. Škodu do budoucna samozřejmě nelze stoprocentně určit, jedná se však o nejmenší způsobenou škodu, kterou obžalovaný V.V. mohl svým jednáním v období od února 2017 do konce roku 2030 způsobit. Oproti podané obžalobě pak tedy soud škodu poněkud snížil, dospěl k závěru, že obžalovaný hodlal způsobit v tomto období škodu ve výši nejméně 362 720 365 Kč (viz tabulka):

| | |
|--|---------------------|
| Předpokládané roční využití dle vyhlášky 475/2005 Sb. v platném znění | 1000 hod/rok |
| Předpokládaná roční výroba | 1926 MWh |
| Předpokládaný pokles výkonu panelů | 0,8 %/rok |
| Meziroční nárůst výkupní ceny | 2% |

| Rok | 2 -12/2017 | 2018 | 2019 | 2020 |
|--|-------------------|-------------|-------------|-------------|
| Roční výroba elektřiny (v MWh) | 1682 | 1820 | 1791 | 1777 |
| Zelený bonus v daném roce | 13.366 | 13.525 | 13.500 | 13.750 |
| Roční výnosy výrobce elektřiny (v Kč) | 22.481.612 | 24.615.500 | 24.367.500 | 24.626.250 |

| Rok | 2021 | 2022 | 2023 | 2024 | 2025 |
|--|-------------|-------------|-------------|-------------|-------------|
| Roční výroba elektřiny (v MWh) | 1763 | 1763 | 1749 | 1735 | 1721 |
| Zelený bonus v daném roce | 14.223 | 14.507 | 14.797 | 15.093 | 15.395 |
| Roční výnosy výrobce elektřiny (v Kč) | 25.274.271 | 25.575.841 | 25.879.953 | 26.186.355 | 26.494.795 |

| Rok | 2026 | 2027 | 2028 | 2029 | 2030 |
|--|-------------|-------------|-------------|-------------|-------------|
| Roční výroba elektřiny (v MWh) | 1707 | 1693 | 1679 | 1666 | 1653 |
| Zelený bonus v daném roce | 15.704 | 16.018 | 16.338 | 16.665 | 16.998 |
| Roční výnosy výrobce elektřiny (v Kč) | 26.806.728 | 27.118.474 | 27.431.502 | 27.763.890 | 28.097.694 |

Celkem výnosy výrobce elektřiny za období 2/2017 – 12/2030 = 362.720.365 Kč

30. Pokud se týče formy zavinění, pak soud hodnotí jednání všech obžalovaných jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěli způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. U obžalovaných F.R. a L.K. soud dospěl k závěru, že se u nich jednalo o přímý úmysl z okolností, za kterých vyhotovili nepravdivé dokumenty, když obžalovaný F.R. je dlouholetým revizním technikem, jak sám uvedl, nerevidoval pouze jednu solární elektrárnu, ale mnohem více a jako reviznímu techniku, člověku, který je v oboru znalý, mu bylo zřejmé, že nepravdivá revizní zpráva bude sloužit jako podklad k udělení licence. To samé platí i u obžalovaného L.K. a, kdy s ohledem na to, že elektrárna dostavěná není, věděl, že nepravdivý protokol bude sloužit jako podklad pro udělení licence, a tím pádem pro získání výkupních cen ve výrazně vyšší částce, než na jaké by měla elektrárna nárok, pokud by byla uvedena do provozu až v roce 2011. V případě obžalovaného V.V. je pak zřejmé, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

obžalovaný věděl, že jím předkládaná revizní zpráva a předávací protokol jsou nepravdivé, neodpovídají skutečnosti, že na základě těchto nepravdivých dokumentů bude společnosti XXXXX udělena licence pro FVE v Pacově právě proto, aby získal výkupní ceny stanovené pro provozovny dostavěné ještě v roce 2010, ačkoliv na to neměl v danou chvíli nárok, neboť nesplňoval všechny podmínky pro udělení licence.

31. Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ust. § 39 tr. zákoníku o účelu a ukládání trestu. K osobě obžalovaného V.V. soud zjistil, že před spácháním nyní projednávané trestné činnosti byl v minulosti jednou odsouzen Vojenským obvodovým soudem v Banské Bystrici a to v 80. letech, ale s ohledem na amnestii se na něj hledí jako na osobu netrestanou. Na straně obžalovaného V.V. soud neshledal žádné významné polehčující okolnosti, pokud se pak týká přitěžujících okolností, tak je to zejména výše již způsobené škody i okolnost, že obžalovaný V.V. byl osobou, která jako jednatel a společník společnosti XXXXX měla ze spáchání trestné činnosti výrazný majetkový prospěch. Obžalovanému hrozil trest odnětí svobody od 5 do 10 let. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku, tj. stále ještě v první čtvrtině trestní sazby, kdy s ohledem k době, která od uplynutí trestné činnosti uběhla, soud neukládal trest vyšší, neboť obžalovaný na tom neměl žádnou vinu, tj. že je odsuzován až 10 let poté, co k spáchání trestného činu došlo. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, jiný typ věznice s ohledem na výši trestu nepadal v úvahu.
32. Jelikož se obžalovaný trestné činnosti dopustil jako statutární zástupce společnosti XXXXX, byl mu uložen rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací, a to na dobu 5 let, kdy zákonné rozpětí je 1-10 let, a s ohledem na výši škody, i s přihlédnutím k uloženému nepodmíněnému trestu odnětí svobody soud dospěl k závěru, že trest přibližně v polovině tohoto rozpětí bude trestem postačujícím.
33. S ohledem na to, že se obžalovaný snažil trestným činem získat majetkový prospěch, a také jej získal, mu pak byl uložen peněžitý trest, a to ve výměře 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2 000 Kč; soud při výši uloženého peněžitého trestu vycházel zejména z výše způsobené škody, ale i z majetkových poměrů obžalovaného.
34. Pokud se týká obžalovaného F.R., soud k jeho osobě zjistil, že je osobou doposud netrestanou, bezúhonnou, osobou již vyššího věku. Tyto okolnosti obžalovanému polehčovaly. Stejně tak mu polehčovala okolnost, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil pouze ve formě pomoci a z trestné činnosti hlavního obžalovaného, tj. V.V., neměl žádný majetkový prospěch. Soud proto s ohledem na okolnosti případu, s přihlédnutím k věku obžalovaného i jeho roli v celé trestní kauze, využil ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku, a uložil obžalovanému trest pod spodní hranicí trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku. Tato spodní hranice činí 5 let, soud však dospěl k závěru, že jsou splněny okolnosti pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod tuto hranici, a uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 3 let, a tento trest mu podmíněně odložil na maximální možnou zkušební dobu v trvání 5 let. Jedná se v podstatě o nejvyšší podmíněný trest, který uložit lze, kdy soud nemohl přehlédnout vysokou škodu, kterou obžalovaný svým jednáním pomohl způsobit.
35. Obžalovanému F.R. byl rovněž uložen trest zákazu činnosti, neboť se trestného činu dopustil jako revizní technik, a proto mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika rovněž na dobu 5 let. Peněžitý trest soud s ohledem na věk obžalovaného a jeho majetkové poměry, neukládal.
36. V případě obžalovaného L.K. soud zjistil, že i on je osobou doposud netrestanou a bezúhonnou. I on je již osobou vyššího věku, je mu 63 let, a soud i s ohledem na to, že se jednalo o

pomocníka, a nebylo prokázáno, že by ze spáchaného trestného činu měl obžalovaný majetkový prospěch, i zde soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky stanovené v § 58 odst. 1 tr. zákoníku, a i obžalovanému L.K. byl uložen trest pod spodní hranicí zákonné sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku. Stejně jako obžalovaného F.R., i zde soud uložil maximálně možný podmíněný trest, tj. trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání 5 let, když i zde soud ukládal maximálně možný podmíněně odložený trest zejména s přihlédnutím k výši způsobené škody, tj. k výši škody, kterou obžalovaný svým jednáním pomohl způsobit.

37. S ohledem na to, že obžalovaný L.K. je na rozdíl od F.R. osobou movitější, a obžalovaný L.K. svým jednáním pomohl způsobit majetkovou škodu a pomohl obžalovanému V. V. získat majetkový prospěch, uložil soud i obžalovanému L.K. peněžité trest ve výměře 250 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2 000 Kč, kdy při ukládání výše trestu soud přihlédl k majetkovým i výdělkovým poměrům obžalovaného i k jeho takřikajíc vedlejší roli v páčání trestné činnosti.
38. Soud rovněž rozhodl o náhradě škody. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili jednak společnost OTE a.s., a jednak Česká republika, ministerstvo průmyslu a obchodu, jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Soud dospěl k závěru, že škoda, která byla jednáním obžalovaných způsobena, vznikla České republice, Ministerstvu průmyslu a obchodu, a to z toho důvodu, neboť podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů je výrobcům poskytována prostřednictvím provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele regionální distribuční soustavy, a od 28. 12. 2010 byly do finančních zdrojů na krytí podpory začleněny i dotace státu. Přímými příjemci státní dotace byly provozovatelé regionálních distribučních soustav nebo provozovatel přenosové soustavy, kteří prostředky z poskytnuté dotace vždy vyplatily výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů podle množství vyrobené elektřiny. Tito provozovatelé pak měli nárok na úhradu vícenákladů spojených s podporou. Dotaci ze státního rozpočtu na úhradu vícenákladů spojených s podporou poskytovalo distributorům ministerstvo průmyslu a obchodu. Podle nyní platného zákona 165/2012 Sb. se podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů uskutečňuje formou zelených bonusů nebo formou výkupních cen. Do vztahu vznikajících podle výše citovaného zákona vstupuje jako mezičlánek mezi státem a výrobcem elektřiny nebo státem a povinně vykupujícím obchodníkem distribuční společnost OTE a.s., která působí jako operátor trhu. Je obchodní korporací založenou státem, která mj. organizuje celý systém provozování a přerzdělování prostředků určených pro podporované zdroje energie mezi jednotlivými účastníky trhu a státním rozpočtem. Pokud se týká zelených bonusů, ty OTE vyplácí přímo výrobcům elektřiny. U výkupních cen platí, že jej výrobce dostává od povinně vykupujícího obchodníka, přičemž OTE dorovává povinně vykupujícímu obchodníkovi rozdíl mezi výkupní cenou a tržní cenou elektřiny. Tím, kdo vynakládá prostředky na podporu obnovitelných zdrojů, je stát. Podle § 28 odst. 1 písm. c) zákona 165/2012 Sb. jsou náklady na podporu elektřiny hrazeny prostřednictvím operátora trhu z finančních prostředků, které jsou tvořeny dotací z prostředků státního rozpočtu. Dotaci na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny poskytuje ministerstvo operátorovi trhu čtvrtletně na základě jeho žádosti předložené do konce měsíce následujícího po ukončení čtvrtletí. Je tedy zřejmé, že v daném případě je tak jediným poškozeným Česká republika, zastoupená ministerstvem průmyslu a obchodu a nikoliv společnost OTE a.s., které je škoda vyplacená dotacemi přímo z prostředků státního rozpočtu, a to právě prostřednictvím ministerstva průmyslu a obchodu. Soud tedy dospěl k závěru, že škoda, která trestným činem vznikla, tj. škoda přesahující 137 mil. Kč, vznikla České republice. Všichni tři obžalovaní jsou tak povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené České republice, Ministerstvu průmyslu a obchodu, škodu ve výši 137 226 021 Kč, neboť škoda vznikla v příčinné souvislosti s jejich jednáním.

39. S ohledem na to, že se Česká republika připojila k trestnímu řízení s vyšším nárokem na náhradu škody, než jak byla dokazování zjištěna, byla pak se zbytkem svého nároku podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená OTE a.s. pak byla s celým svým nárokem, s ohledem na výše uvedené, odkázána podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Brno 9. října 2020

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu